

φτηθεις η Καδηδες οι ουνθρωποι αυγοι είναι το  
αυτός έφχε καλ μπορούμε να γιτούν παραβάλουμε  
με τους Σοριστές της Ελλάδας στην Ρωμαιοκρατία.  
Αύτοι έχοντας μοναδική καλ άπολυτη διεισιδοσία  
στις πνευματικές ύποθέσεις των πολιτών (γάμοι,  
διαζύγια, κληρονομίες, κτλ.) είναι δικαιωματικών  
καθηγορέδροι των πολιτικής φύσεως (ληψιδοσίας) δι-  
καστηρίων. Στους μικρούς δύμας δήμοις που δε συ-  
φέρνει να προεδρεύει ένας κοτζάδης Σοφολογιώτας,  
έχουν το δικαίωμα δταν τους το ζητήσει διαδικα-  
σίας που τους πλερώνει παραμικρά πράγματα στο  
φανερό, να δίνουν τους περίφημους φετφάδες τους  
διποίους δ πρόεδρος είναι υποχρεωμένος να σεβαστεῖ  
κ' έτσι έπδ μηκρά διευθύνουν την πολιτική Δικα-  
νομίας κατά το κέρι τους. Στους φετφάδες δε γρά-  
φουν ώισμένα για την ύποθεση, που πρόκειται, παρά  
σοφίσματα παραβολές καὶ παραμύθια γένας π.χ. περ-  
νώντας με το ζό του άπδ γκρεμνούς καὶ κακοτο-  
πιές, για να μὴ γκρεμοτσακιστεῖ το ζό του χαλάξει  
το ντουζάρι ένος γειτονικοῦ κτήματος καὶ περνάει  
άπδ μέση τσαλαπατώντας καὶ χαλώντας τη σπορά  
του, δ νοικοκύρης τοῦ κάνει ἀγωγή· δν δέν ό ύναγδρε-  
νας πλερώσει στὸν Καδηδη θὰ πάρει φετφά, πώς δταν  
ένα άλογο ή γιὰ νερό ή γιὰ κριθάρι βάλει το κε-  
φάλι του σ' ένα ξένο πιθάρι, κ' θιτερεχ δέν μπορεῖ  
να το βγάλει ούτε μονάχο ούτε με τη βοήθεια των  
γειτόνων, συφέρνει άντι να κάψυγε το λακιδό τοῦ  
άλογου να σπάσουμε το πιθάρι καὶ να λευτερώσουμε  
το ζό καὶ δ πρόεδρος μόλις τὸν διαβάτει φωνά-  
ζει: «τάμ φετφά μπού», δηλ. πολὺ επιτυχημένος  
αύτός δ φετφάς, ωραιότατη ή παρομοίωση καὶ κατα-  
δικάζει το νοικοκύρη τοῦ κτήματος. «Υπάρχουν δύμας  
καὶ οι «ετσατάλ φετφάδες», δηλ. διφορούμενοι αύτη  
είναι έλακερη ή Πυθίκ τῶν Δελφῶν «ῆξεις ἄρνεις»·  
δν δηλ. δ νοικοκύρης τοῦ κτήματος πληρώσει κι  
αύτός τὸν Καδηδη καὶ ζητήσει γιὰ λογαριασμό του  
βοήθεια, θὰ λάβει φετφά, πώς δν το πιθάρι είναι  
πολὺ καλό καὶ τέλογο είναι φορίμι, τότε συφέρνει  
να κοπετ τέλογου δ λακιδός να σωθεῖ το πιθάρι·  
τότε δ πρόεδρος κάνει δ, τι θελήσει δ ίδιος κ' έτσι  
οι διάδικοι βγαίνουν άπδ τη δίκη δ καταδικασμένος  
όλογυμνος καὶ δ κερδημένος μοναχά με τὸ πουκά-  
μπο

Κατὰ τὸ Σεριάτ, ἡ γυναικα εἶναι ἐν τῷ ἀντικείμενο ποὺ ὁ ἀντρας μποφετ νὰ τὸ κυβερνήσει κατὰ τὸ κέφι τ.υ καὶ σύμφωνα μὲ τὴν Ἱερὴ Λογικὴ δταν θὰ παντρεφτεῖ ἔνας πιστός μιὲ γυναικα τῆς συφανεῖ πρωτητερχ τὴν ἀποζημιώση ποὺ θὰ τῆς πληρώσει δταν θελήσει νὰ τὴν ἀφήσει καὶ σὲ κανένας δὲν ἔχει νὰ δώσει λόγο γιατί τὴν παρατάσι καὶ ἡ Ἱερὴ Λογικὴ τὸ βρίσκει δικαιότατο αὐτό, γιατὶ σοῦ λέει οἱ χρνούμισες κρύβουνται καὶ ὁ Τοῦρκος τὴν παίρνει στὰ σκοτεινά, χωρὶς νὰ τὴν ίδει, ἐνῶ ὁ Χριστιανὸς τὴν βλέπει τὴν γυναικα πρὶν τὴν πάρει καὶ τὴν ξανθοβλέπει καὶ τὴν ἔχτιμα καὶ τὸ φοβερώτερο ποὺ ἡ γυναικα ποὺ τὴν χώρισε ὁ ἀντρας της! δὲν ἔχει τὸ δικαιωμα κ νὰ ξαναπαντρευτεῖ ἐνόσω ὁ τύραννος της ποὺ πήρε τῶρα ἄλλη δὲν τῆς δώσει τὴν ἀδεια, φτάνει νὰ τῆς πλεωνύει τὸ δικτυοφόνη της καθει μῆνα.

Κατὰ τὴν Ἰδιαὶ Λογικήν, ὁ ἀντρας ἔχει τὸ δικαιωμα νὰ πάρει δοσες πολλές γυναῖκες; θελήσει μαζί, ἐνώ ἡ γυναίκα είναι υποχρεωμένη μονάχα ἔνα ἀντρα νάχει γιατί, λέει, ἡ γυναίκα είναι ἔνα κιοῦπι ποὺ ἀν τὸ γιομίσεις μὲ νερὸ ἀπὸ 3—5 στάμνες δὲν μπορεῖς θυτερα νὰ ξεχωρίσεις τῆς κάθε στάμνας τὸ νερό· ἔτσι καὶ τὰ παιδιὰ τῆς γυναικες αὐτῆς δὲν μπορεῖ νὰ τὰ δρίσει κανεὶς ποιόν ἔχει πατέρα τὸ καθένα. Κατὰ τὸ Σερί, δ Τούρκος ἔχει γιτὸ δικαιωμα νὰ πάρει μιὰ Χριστιανή, μιὰ δ Χριστιανὸς δὲ μπορεῖ νὰ πάρει μιὰ Τουρκάλα, γιατὶ δ Τούρκος παρα-

δέχεται τὸ Χριστὸν τῆς γυναικεῖς του γιὰ Προφήτη,  
ἐνῶ ὁ Χριστιανὸς δὲν παραδέχεται : ὁ Μωάμεθ τῆς  
δικῆς του γυναικεῖς γιὰ προφήτη.

Τὴν ἔδια λογικὴν ἀκολουθεῖ τὸ Σεριέτ καὶ στὰ κληρονομικά ζητήματα.

Μιχ ἀλλὴ ἐντολὴ τοῦ Σερὶ μᾶς θυμίζει τὸ Μωσαϊκὸ νόμο ποὺ ταλανίζει δὲ Χριστὸς λέγοντας πώδηποιος πεῖ στὸν πατέρα ἡ μητέρα «Κορβάν» δηλ. χάρισμα δτὶ σα; χρωστῶ, μπορεῖ νὰ μὴ γυρίσει νὰ κοιτάξει τοὺς γονιούς του καὶ δὲν ἔχει ἀμαρτία· ἔτσι λέγει καὶ τὸ Σερὶ πὼς ὅποιος δώσει σὲ διψχομένο σκυλὶ νερὸν νὰ πιεῖ, καὶ τὸν ἕδιο του πατέρα ἐν ἔχει σκοτώσει, τοῦ συγχωριοῦνται οἱ ἀμαρτίες. Μὰ κείνο ποὺ ἀξίζει νὰ σημειώσουμε κ' ἐνδιαφέρνει πολὺ στὴν κρίσιμη αὐτὴ στιγμὴ τοῦ Τούρκικου Πολιτεύματος εἶναι μιὰ ἀλλὴ διάσταξη ποὺ λέει: κάθε μὴ Μουσουλμάνος εἶναι Γειταούρ (=ἀπιστος, ἀθεος) καὶ κάθε μὴ Τούρκος Κικφή (=χαμερπής, χτῆνος) καὶ δτὶ, Μουσουλμάνος ἵπερέχει ὅλους τοὺς ἀλλόθιη σκους.

Τὸ Σύνταγμα δικαῖει καὶ κηρύγγει τὰ  
ἀντίθετα : πώς ἔλοι οἱ ἀνθρώποι εἶναι ἵστος . Ἐλευ-  
θερία, Ἰσότης, Ἀδελφοσύνη. Εαναδιαβάστε τώρα  
τὸν τελευταῖον Ἰραντὲ τοῦ Σουλτάνου ποὺ δικαῖει  
τὴν νέα Κυβέρνησην τοῦ Ταφήκ νὰ σεβχαστεῖ τὸ Σε-  
ριάτ και τὸ Σύνταγμα και μὴ γελάσετε και μὴ μο-  
λογήσετε πώ; δ Σουλτάνος εἶναι μεγάλος Διπλω-  
μάτης.

ΤΟΥΡΚΟΜΕΡΙΤΗΣ

И КОИН ГНОМЫ

ΓΙΑ ΤΟΝ ΙΙ. ΒΑΣΙΛΙΚΟ

\*Αγαπητὲ Νοῦμᾶ,

·Ο λόγος για τὸ τελευταῖο ἄρθρο τοῦ Πέτρου  
Βασιλικοῦ.

Μοῦ φαίνεται πώς τὸ χαραχτηριστικό κάθε κριτικοῦ εἶναι νὰ ἔξιγγή καθαρὰ καὶ νὰ καθορίζῃ κάθε του γνώμην καὶ κάθε συλλογισμὸν ποὺ πρωτοφέρειν. Κι αὐτό, δχι γιατὶ θέλω νὰ μικρύνω τὴν ἔχτιμην ποὺ ἔχω γιὰ τὸ Βασιλικό, μὰ γιὰ νὰ μάθω τι σημαίνει ποιητικὴ καὶ τί ἀντιποιητικὴ τάση, καὶ νὰ στεραπούνεις εἶναι οἱ ἀντιποιητικὲς τάσεις τοῦ<sup>ν</sup> Παλαιμάρτη. Ρωτῶ τὸν Πέτρο Βασιλικό, γιατί ἔχεις ποὺ αὐτὸς μοῦ ἔδοσε ἀφορμή, καταγίνεται κάπως; ἀποκλειστικά, τώρα τελευταῖς, μὲ τὴν ποιητική μας παραγωγή, γυρεύοντας νὰ ἔχαναρέρη στὸν ίσιο δρόμο της ἀποπλανημένες Μούσες. "Αμποτε!

II. ΦΛ

ΜΕ ΜΙΑΝ ΔΡΑΧΜΗΝ ΚΕΡΔΟΣ 100.000

## ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ

**"Έκαστον γραμμάτιον ίσχυον διὰ τὴν κλήρωσιν 26 (9 Μαΐου) 'Απρι-  
λίου 1909 τιμῆται ἀντὶ γιᾶς δραχμῆς.**

ΚΕΡΔΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΛΗΡΟΣΦΩΣ

<b>ΜΕΓΑ ΚΕΡΔΟΣ</b>	<b>ἐκ δραχ.</b>	<b>100,000</b>
<b>1 Κέρδος</b>	<b>»</b>	<b>25,000</b>
<b>1 ή έρδος</b>	<b>»</b>	<b>10,000</b>
<b>3 Κέρδη</b>	<b>»</b>	<b>5,000</b>
<b>5 Κέρδη</b>	<b>»</b>	<b>1,000</b>
<b>18 Κέρδη</b>	<b>»</b>	<b>100</b>
<b>257 Κέρδη</b>	<b>»</b>	<b>50</b>

**1000** ἐν δὲώ κέρδη ἀξίας δοσαχιῶν.....**225.000**

**1000 εν ωλλ κερδον ατας οραχημαν..... x 25,000**

Γραμμάτια πωλούνται. Είς τα σημεία και λοιπάς δημοσίας χρήσις, εἰς τὰς Γρατέζας, εἰς τοὺς επαθ-  
μάργας καὶ στασιάρχας τῶν σιδηροδρόμων, τοὺς διαχειριστὰς τῶν μονοπλώλιν καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐπηκμερίδων πρὸς  
δραχ. γιαν ἔχαστον γραμμάτιον, ισχύον διὰ μίαν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κλήτρωσεν.

Αὐτὸς πάσαι τελευταίαι, ἡ Λέσβου καραντίνη ἔχειν εἴναι τὴν Πατρίδα τοῦτον καὶ τοῦτον

**Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν η ζήτησιν γραμμάτων ἀπευθύνεσθαι εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἑθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχιτεκτόνων, ὑπουργέσθων Οἰκονομικῶν εἰς Ἀθήνας.**

**Ο διευθύνων τυποματάρχης**

Г. КОФИНА